

розпорядженню народа. Нема на світі такого царства, де би земляні багатства були справедливо поділені, де би в руках паньства і богачів не зберались самі лучні землі, де би селяни так чи, инакше не залежали від богатих поміщиків, де би у одних не було за дуже багато землі, а у других — нічого. Але в теперішнім часі инакше і бути не може, через те, що нема на світі ні одного царства де би земля не була приватною власністю, і де би була вся земля громадським себто народним майном. Хто не читав книжочки Л. Н. Толстого „Много ли человеку земли нужно?“, там пише ся о тім, як оден мужик підірвав ся, зі всеї сили старав ся забрати собі найбільше землі — надірвав ся і вмер? А коли він вмер, то йому викопали яму три аршини за довгу і таку завглибшки. І вийшло, що чоловікови власне лише сі три аршини й потрібні. Сі три аршини потрібні кождому, непременно --